

4. Luku Hotelli Bernin vastaanotto virkailija hymyili ystävällisesti Jaakon täyttäessä sisään tulolomaketta, saatuaan lomakkeen täytetyksi, mies sai huoneen avaimen. Jaakon mennessä kohti hissiä, hotellin turvamies liittyi tämän seuraan. —Niin, oliko vielä jotain? —Tahdotko seuralaisen luoksesi? Kysyi turvamies. —Seuralaisen? —Niin tytön tai pojan. —Kiitos en tarvitse. —Aivan, mikäli tulette tosiin ajatuksiin, niin ilmoitus minulle niin asia järjestyy. —Ahaa, hyvä tietää. Totesi Jaakko ja poistui sitten hissiin. "Saatana, ei mitään uutta taivaan alla, vaiettu totuus oli että eri viranomaiset ja tahot tekivät pientä sivubisnestä" ajatteli Jaakko mennessään huoneeseen. Mies otti laivalta ostamansa pullon esiin, tehden siitä sitten paukun itselleen. Heti aamusta hän ottaisi yhteyttä agenttiinsa jonka kanssa hän oli tehnyt kauppvoja aieminkin, ja tietäisi lastin kohtalosta enemmän. Mikäli vanhat merkit piti paikkansa, niin tullin virkailijan voitelu oli epäonnistunut, mistä syystä lasti ei päässyt lähtemään sovitusti. Jaakko vilkaisi kelloa ja mietti, lähteäkö Tallinna yöelämää vai ryhtyä huilaamaan, pelimiehenä hän valitsi ensimmäisen vaihtoehdon. Tietoisena Tallinnan yöelämän vaaroista, oli syytä tehdä tiettyjä järjestelyitä. Niinpä hän meni tapaamansa turvamiehen juttusille. —Ah sinä siis tahdot tytön, millaisen nuori, vanha, pyöreä, laiha, posliini, ihan millaisen vaan tahdot. —Ei mitään sellaista vaan tarvitsen "oppaan" —Ah, nyt minä ymmärrän, minä tiedän erään hyvän tytön, hän käy poliisikoulua, mutta hän ei ole sellainen tyttö. —Ei tarvitsekaan, käy vallan hyvin. Samalla hetkellä mies oli tarttunut puhelimeen ja soittanut pari puhelua. —Homma hoidossa Pirita tulee viidentoista minuutin kuluttua. —Entä kustannuspuoli? —Pirita huolehtii siitä. Viisitoista minuuttia myöhemmin hotelli Bernin eteen saapui punaisella Fordilla fitness vartalon omaava nainen. Muodollisten tervehdysten jälkeen molemmat oli matkalla keskustaan. —Ystäväni Peter kertoi sinun tarvitsevan "opasta", millaista olit ajatellut? —Autokuski, henkivartija, etc.. —Ymmärrän, kaikki muu järjestyy, mutta en tee prostituutiota, Peter kertoi varmaan asiasta. —Olen tietoinen siitä. —Oletko lomalla vai liikematkalla? —Sekä että. —Millaista liiketoimintaa.

13 Jaakko mietti hetken ennen kuin vastasi, hitto jos tuo nainen onkin KGP:n henkilöitä. —Pieni muotoista bisnestä vaan, minulla on pientä kauppa toimintaa suomessa ja tulon tekemään hieman tukkuostoksia. Miehen vastaus tyydytti naista, sillä tämä tyytyi ainoastaan urahtamaan hieman. —Minne tahdot ensimmäiseksi? —Ajattelin jotain edullista klubia, saat itse päättää. —Oikeastaan me voitaisiin mennä erääseen klubiin Casino Royale, se on tässä lähellä ja suhteellisen edullinen. —Millainen se on, ja mitä tarjontaa siellä on? —Ihan hyvä, tarjontaa nyt löytyy laidasta laitaan, siellä on myös casino. —Sanoitko casino? —Niin, korttipöydistä rulettiin ja kaikkea siltä väliltä. Miksi kysyt, oletko pelimiehiä? —Jonkin verran. —Kiinnostaako vedonlyönti? —Aina silloin tällöin, tiedätkö hyviä vedonlyönti juttuja? —Joitakin, mutta niihin osallistuminen edellyttää tiettyjä vaatimuksia ja valmisteluita. —Okei. —Haluatko tsekata huorakortteli tarjontaa? On tässä matkan varrella. —Kenties huomenna sitten, oletko vielä huomenna käytettävissä? —Iltapäivästä kyllä. —Okei. Reilun kymmenen minuutin kuluttua saapuivat he klubin edustalle, ikkunoista välkehti värikkäitä neonvaloja ulos kadulle. Sisään käynti johdatti katutasolta muutaman rapun verran alemmaksi. Jaakko kaivoi taskustaan lompakon ja maksoi sitten heidät sisään. Casinon aula oli varsin selväpiirteinen ja viehättävä, josta pääsi pienempiin saleihin. Jaakko katseli tyytyväisenä ympärilleen. —Mihin tahdot mennä ensiksi? —Mennään ottamaan vaikka lasilliset tiskiltä. —Hyvä, seuraa minua. Jaakko seurasi Piritaa joka johdatti viehättävään salonkiin, pöydät ympäröi pyöreätä tanssilattiaa, jossa oli muutamia henkilöitä tanssimassa. Paikan ilotytöt päivysti yhdessä rivissä salin peräseinällä. —Me emme voi olla täällä kovin kauaa, ellet tilaa jotain tyttöä tai jotain muuta. —Paljonko tytöt maksaa täällä? —Kolmesta sadasta eurosta ylöspäin, escort seuralaiset voi olla jopa yli tonnin. Jaakon huulilta pääsi vihellys, jonka Pirita huomasi. —Tahdotko mennä pelaamaan? Kysyi

nainen nyt puolestaan. —Voisin käydä kokeilemassa onneani. Totesi puolestaan mies lievässä nousuhumalassa. Jaakko otti esiin lompakon ja tarkisti rahatilanteensa, jota oli hieman yli viisisataa euroa. —Älä levittele rahojasi täällä, totesi puolestaan Pirita. —Missä täällä on vessa? —Tuolta kulman takaa oikealle ja kapeaa käytävää pitkin suoraan. 14 Jaakko lähti askeltamaan hieman hapuilevin askelin Piritan osoittamaan suuntaan, naisen jäädessä katsomaan tämän perään, huomaten erään nuoriso ryhmän lähteneen tämän perään, juuri kun Jaakko oli lorottamassa, niin käytävältä kuului äänekästä keskustelua, jonka jälkeen tuli hiljaisuus. Jaakon tultua vessasta huomasi tämä Piritan seisovan käytävällä. —Mikä juttu tuo äskeinen oli, kuulitko sitä? —Kuulin kyllä, mennäänkö? Luulen että meidän on aika poistua täältä. Jaakko katsoi kysyvästi naista, joka huomasi kysyvän katseen. —Meidän ei ole hyvä olla täällä enää. —Mitä tapahtui? —Kerron sen sitten autossa, mennään nyt. Pirita suuntasi askeleet kohti ulko-ovea katsoen vähän väliä taakseen, miehen seuratessa tätä. Päästyään autoon mies kysyi uudelleen. —Mitä tuolla tapahtui? —Sinut meinattiin ryöstää. —Täh? Mitä helvettiä? —Se juttu oli ja meni, sinua lähdettiin seuraamaan kun menit vessaan. —Entä sitten? —Seurasin tilannetta ja tulin perästä, ja puhutin hieman sinua seurannutta poikia. —Mitä sanoit niille? —Käskin heitä häipymään vittuun tai muuten olisin puristanut pallit muusiksi. Jaakko hätkähti naisen juttuja. —Olisitko tehnyt niin? —Aivan varmasti, eikä Peter kertonut että minä valmistun poliisiksi ja että rahoitan opintojani pienillä sivukeikoilla. —Kertoi hän jotain sellaista. —Tahdotko käydä jossain? —Minä luulen että voisin palata takaisin hotellille. —Saattaisi olla hyvä idea, viekö sinut sinne suoraan? —Vie vaan. Puolituntia myöhemmin Pirita oli tuonut Jaakon takaisin hotellille. Miehen noustua ylös autosta tämä kaivoi lompakon takataskustaan. —Paljonko tämä ilta teki. Nainen hymyili hetken ja sanoi. —Laita lompakkosi takaisin, maksat sitten huomenna, laitetaan kaikki jutut yhteen ja samaan pakettiin. —Siinä tapauksessa helvetin isot kiitokset, voit uskoa että Jaakko Valin vastaa huutoon ja maksaa kyllä. Pirita tyytyi jälleen hymyilemään ja hyvästeli sitten miehen. ”Ah tyypillinen suomalainen mies joka on nousu humalassa, silloin ei olla köyhiä eikä kipeitä, paitsi seuraavana aamuna.” 15 5.Luku Keijo oli viimein päässyt hotellilleen, joka sijaitsi hieman kauempana muista hotelleista, ja joka oli hieman vaatimatonta tasoa muihin hotelleihin nähden, tämä ei kuitenkaan Keijoa suuremmin haitannut. Todellinen syy hotellin valintaan oli ollut rajallinen budjetti. Huoneen kunniaksi oli laskettava mukavan kokoinen parveke, josta oli vähemmän viehättävä näkymä alas kadulle. Keijo silmäili liikennettä, huomaten ettei mikään ollut muuttunut juuri miksiäkään. Puhelimen muistutus herätti todellisuuteen, oli otettava kuvallinen yhteys kotosuomeen Merville raportointia varten. Tarkoitusta varten Keijo oli ottanut mukaan lenovon tabletin, jonka tämä oli ostanut eräältä kaman käyttäjältä kuudella kymppillä, että tämä oli saanut hankituksi Subbaria kadulta. Saatuaan yhteyden toimimaan Keijo otti yhteyden skypen kautta Merviin. —Mikä tilanne? —Saavuin juuri hotelliin ja matka sujui ongelmitta, entä sinne päähän? —Ei erikoisempaa, muistutan että kaipaam tuloksia, joten luotan siihen, että saan myös niitä. —Voit olla täysin huoletti siitä, heti aamusta menen hotelli Berniin tarkkailemaan tilannetta, eräs kysymys vielä. —Niin? —Tunteeko miehesi ketään tšekäläisiä tai onko hän tehnyt kauppvoja jonkun paikallisen agentin kanssa? Miehen kysymystä seurasi hetken hiljaisuus. —Sen mitä minä tiedän, niin hän olisi tehnyt kauppaa jonkun Vasili Smirnovin kanssa, mutta älä kysy enempää tästä Smirnovista, sillä ainoa Smirnov jonka tunnen on Smirnov vodka. ”Minä uskon sen”. Ajatteli mies mielessään. —Tiedätkö Jaakon maksukyvystä mitään tai hänen firman maksukyvystä? —En paljoakkaan, kaikki menee mikä tulee. Saattaa olla joitakin aukinaisia luottoja sinne tänne. —All right, no jos ei muuta tällä erää niin huomisiin. Ai niin jos tulee jotain siellä päässä, niin ota oitis yhteyttä. —Aivan varmasti otan, huomenna samaan aikaan? —Huomenna samaan aikaan.

Keijo sammutti yhteyden aloittaen sitten kanava surffailun nauttien sitten minibaarista löytämistä tarpeista. Surffailtuaan aikansa tämä kyllästyi ja poimi sitten lompakkonsa esiin, tehden pikaisen inventaarion, kapitaalia oli hieman reilu tuhatsata. Keijo suoritti pikaisen laskelman päässään, jos hän tilaisi huoran se maksaisi ehkä noin satakolme kymmentä egee. ”No ehkä minun pussini kestää yhden huoran tilaamisen” ajatteli mies ja poimi laivalla tapaaman ilolinnun kortin esiin. 33 Keijo tarttui puhelimeen, hetkeen ei kuulunut mitään. —Nadja Luna miten minä olla avuksi. —Tavattiin laivalla, ja annoit minulle korttisi. Hetken oli hiljaista. —Niin? —Onnistuuko palvelu tänä iltana? Jälleen oli hetken hiljaista. —Onistu, muta mene reilu puolitoista tuntin päästä, sinä tahto Luna yksin vai tahto useampi? ”Jumalauta, millaisena pukkina tuo huora oikein häntä piti” —Sinä riität mainosti. —Sinä tapauksesa, minä tula niin pian kuin mahtollista, ok? —Tämä selvä, eli hotelli () kolmaskerros ja numero kolmeneljäviisi. —Oikein hyvä, mina tula. Keijo sulki puhelimen ja meni hotellin respaan tiedustelemaan sauna mahdollisuutta. Erinäisten kielivaikkeuksien jälkeen hän sai selville, että sauna olisi vapaa reilun tunnin kuluttua. Vilkaistu kelloon osoitti, että hänellä olisi hyvää aikaa ottaa hieman pohjia hotellin yökerhossa, ennen huoran saapumista. Hotellin yökerho oli tasapainossa hotellin muuhun tasoon nähden, eli konstailemattoman vaatimaton mutta tarkoituksen mukainen. Asiakaskunta oli hotelliin tulleita vieraita, sekä tietenkin joitakin paikallisia henkilöitä. Aina silloin tällöin joku onnenonkija yritti liittyä tämän seuraan, huikan toivossa, mutta turhaan. Melko säännölliseen tahtiin Keijo kippasi paukkuja kurkkunsa, tuntien kuinka kumotun alkoholi määrän aiheuttaman nousuhumalan ensimerkit lähestyivät. Unkea rintainen punatukkainen tarjoilija oli tuonut hänelle neljännen skottilaisen työnalle, kun puhelin pärähti soimaan. —Joo örähti Keijo vähemmän sivistyneeseen sävyyn. Mitä et pääse sisään, no syystä että? —Ei pääse, hoteli sääntö, turvamies. —Ahaa vai niin, vittu mitä touhua kirosi Keijo —Odota ulko-ovella minä tulen sinne. Totesi Keijo ja huitaisi juoman huuleen yhdellä kulauksella, ja marssi sitten ulko-ovelle, jossa Luna sekä lähes parimetrinen korsto seisoivat vierekkäin. —Mikä täällä on ongelmana? —Tämä ”seuralainen” väittää olevansa sinun vieraasi. —Niin hän onkin, mitä sitten? —Hotellin maine... —Ja paskat! Luuletko sinä että olen ensi kertaa näissä jutuissa? Karelinin näköinen turvamies yritti änkyttää jotain kun Keijo oli kaivanut lompakostaan viidenkymmenen euron setelin esiin. —Tämä varmaan saa sinut unohtamaan ohjesäännöt, vai kuinka? —Tarkemmin ottaen kun muistelen, niin tietyin perustein vieraat saa vierailla hotellissa. —Mitäpä jos lopettaisit sen paskan jauhamisen, meillä on hieman kiire. Keijo tyytyi toteamaan. Turvamies siirtyi hieman sivummalle Lunan ja Keijon marssiessa kohti hissiä. —Mikä juttu tuo oli? Luna kysyi —Etkö muka tiedä? Tyttö puisti hetken päättään. —Taidat varmaan olla sitten uusi tekijä alalla. Kauanko olet tehnyt tätä ”palveluammattia”? —Kaksi vikoa. Keijo huokasi syvään. —Tahdotko todella tietää mistä oli kyse? Tyttö nyökkäsi päättään. —Hotellien turvamiehet ei mielellään laske sisään muita kuin omia tyttöjään, josta he saavat osuuden välistä. Sinä pääsit sen vuoksi kun minä maksoin turvamiehelle osuuden. Luna katseli Keijoa kasvoihin mietteliäänä. —Eli kilpailu ola kova? —Suorastaan vaarallisen kovaa, oletko itsenäinen? —Itsenäinen, mitä se tarkoita? —Oletko itsenäinen yrittäjä vai oletko jonkun parittajan suojeluksessa? —Mina ola itsenäinen. —Toisaalta hyvä ja toisaalta huono. —Miksi se ola huono? —Tämän hotellin vakio seuranpitäjät ei välttämättä tykkää vieraista, kannattaa olla varovoinen. Päästyään huoneeseen alkoi tiukat tavarankäytön kauppaneuvottelut, jotka päättyivät siihen että Keijo maksoi tavarasta sata neljäkymmentä euroa ja kaksi tuntia. Luna katseli huoneen sisustaa ja laski sitten mukana olleen laukunsa sängyn päälle, aloittaen sitten heti riisuuntumisen. —Ei mitään kiirettä, olen varannut meille saunan. —Etkö tahdo että riisuudun? —Sauna sijaitsee alakerrassa, et voi riisuuntua täällä, mennään alakertaan. Nainen kohautti

olkapäitään, ja seurasi miestä alakertaan. Pukuhuoneeseen päästyään mies oli korkannut heille oluet. Päästyään lauteille Keijon katse tarkentui tytön pystypäisiin rintoihin. —Satutko tuntemaan henkilöä Vasili Smirnov? —En kovi hyvi, muta ole kuulut hänestä. —Millaisia juttuja? —Aam, hän ola ikävä ihminen, hyvin ikävä, ei hyvä ola bisnes hän kansa. —Ahaa, hyvä tietää, mutta nyt tyttö tulehan isäpapan syliin. Nainen asettautui miehen syliin, aloittaen sitten rytmikkään ratsastuksen, mies tunnusteli ilolinnun vartaloa ja tämän terhakoita nännin nipukoita. Nautitun alkoholin johdosta ja tiukan pillun puristuksessa, mies tunsu kuinka laukeaminen oli lähellä. 18 6. Luku Jaakko heräsi puhelimen muistutusmerkki ääneen, jonka terävä kilkatus iski tajuntaan kuin sähköshokki. Edellisillan tapahtumat oli jossain loogisen ajattelu asteen ulottumattomissa, muistamattomuuden valtamereillä. Mies piteli päätään istuessaan sängyn laidalla maiskuttaen kuivaa suuta. Samalla hetkellä hän tunsu kuinka hänen vatsaansa väänö, Jaakko laahusti varovaisesti vessan pöntölle, samalla hetkellä kun hän pyllisti, niin darrapaska lähti kuin varpusparvi pusikosta. —Terveisiä perseestä, tuumasi Jaakko noustessaan pöntöltä. Krapula paskan löyhykä jäi leijumaan näkymättömänä pilvenä ympäri huonetta, oli saatava huikka ja nopeasti. Mies avasi mini viskipullon ja kulautti sen yhdellä siemaisulla kurkkuunsa. Jonka jälkeen mies avasi parvekkeen oven saadakseen hieman raitista ilmaa. Seuraavana oli olut tölkin vuoro. Jaakko tarttui puhelimeen ja näpyytteli numeron jonka hän muisti ulkoa. Hetkeen ei kuulunut mitään kunnes toisesta päästä vastasi kimeä naisääni- —Vasili Smirnov? —Ei ole Vasili paikalla —Kerro Smirnowille, että Jaakko Valin yritti tavoittaa häntä, ja että ottaa yhteyttä pikaisesti. Hetkeen ei kuulunut mitään muuta kuin, jotain epämääräistä mongerrusta. —Aah Jako, mitä kulu, mitä kulu, pitkasta aika. —Saatana olithan sinä paikalla, sinun sihteerisi kertoi ettet olisi ollu... —Äsh Jako hyvä, ei välitä sitä, minun sihterin saanut tarkat ohjet kuinka toimia. —Hyvä on ja ei asia minulle edes kuuluu. Onnistuuko tapaaminen tänään? —Onnistu toki kun me sovita niin, mihin aika Jako tahto tavata? —Ajattelin iltapäivää, sopiiko kello seitsemäntoista? —Sopii hyvin. Jako tietä paikan (tarkista) —Tiedän kyllä, se sopii. —Mainiota. Jaakko sulki puhelimen tyytyväisenä, Vasil Smirnov oli mies paikallaan, tosin jonka ajatuksen kulku ei ollut aivan terävintä kärkeä. Hänellä oli sen sijaan pieni muotoinen ongelma ajan suhteen, tai pikemmin sen suhteen kuinka saada aika kulumaan sillä Pirita opiskelu kesti kello viiteentoista. Tallinnassa kyllä riitti turisti rysiä suuntaan jos toiseen, aina ilotyttöjen rysistä kaupustelijoihin ja kaikkeen siltä väliltä. Kokemuksesta Jaakko tiesi oivallisia pikku ruokapaikkoja, mistä saisi kohtuuhintaisia ruoka-annoksia. Ravittuaan itsensä nestemäisellä ohrapirtelöllä Jaakko tunsu vointinsa sen verran toipuneeksi, että oli valmis tutustumaan paikalliseen ruokaravintoon. Jaakko suunnisti kulkunsa erääseen kivaan ruokapaikkaan, jossa tämä oli käynyt viime kerralla, käydessään Tallinnassa. Sisään astuttuaan jostain verhon takaa ilmaantui varsin viehättävän oloinen hovimestari, joka johdatti tämän ikkunan viereiseen pöytään, ojentaen siten ruokalistan. 19 Jaakko vilkaisi pikaisesti ruokalistaa valiten sitten tyyppillisen perusaterian, syödessään seljanka keittoa alkuruokanaan tämä mietti tilannetta, lasti oli saatava liikenteeseen hinnalla millä hyvänsä, sillä bisnekset painoivat siinä määrin päälle. ”Vitun vittu, Pirita pääsisi vasta iltapäivällä vapaalle” kirosi mies itsekseen vilkaisten sitten kelloa. ”Helvetti, kolme tuntia menisi ihan hukkaan jos hän jäisi odottamaan jotakin saatanan eukkoa, ei hyvä.” Odottaessaan ruokaa Jaakko tarttui puhelimeen, soittaen sitten Vasili Smirnoville. —Smirnov —Jaakko —Ah Jaako, mitä kulu, mitä kulu, meillä oli tapaminen, eikö tota, tänä iltapäivä? —Sen takia aloinkin soittelemaan, onnistuuko tapaaminen tunnin kulutta? Keskusteluun tuli nyt hiljaisuus, epämääräistä mutinaa lukuun ottamatta. —Vasil ei ymära, Jaako tahto uusi aika? —Niin ja tunnin kuluttua, ymmärrätkö? —Aah mina ymärta, mina lula, se onistu, mina tula hakema Jaako. —Hyvä juttu, tiedätkö Tatjanan ruokapaikan? —Aah mina tietä

sen, Tatjana olla oikein hyvä... —Hyvä juttu, kuuntele nyt, minä olen nyt syömässä, joten tule hakemaan minut täältä. —Minä tula heti. ”Helvetin hieno juttu.” Juuri kun Jaakko oli ehtinyt jälkiruokaan, Vladimir Vasili Smirnow oli tullut paikalle. Nähdessään tosiensa miehet halaisivat toisiaan. —Sinä Jaako et ole muuttunut yhtään, viime näkemän. —Ei sinäkään, sama arpinaama kuin ennenkin, haluatko tilata jotain? —Kitos, ei mitaan. —Odota sen aikaa, kun minä juon tämän kahvin, niin lähdetään sitten menemään. —Jako juo ihan rauhassa, minula ei mita kiirettä, mihin me menä? —Satamaan, saat kertoa miksi lasti ei ole päässyt lähtemään sovitus. Autoon päästyään Smirnov aloitti selostuksen. —Et sitten ilmoittanut ajoissa, muutoksesta ja siitä että tullimies oli vaihtunut. —Jaako hyvä, mina en tietä muutoksesta. —No voi saatana! Tajuatko sinä kuinka paljon se maksoi minulle? Kaksitoistatuhatta per päivä. Smirnov vihelsi hiljaa. —Onko muuten jakeluun tullut muutoksia? —Boris Merkov tuli Mihail Koslovin tilalle. —Siirtykö Mihail eläkkeelle? Smirnow katseli hetken ääneti ja suki karvaista leukaansa. —Mihail parka löydettiin eräänä päivänä kanavasta, reikä päässään. —Saatiinko tekijää selville? —Jostain kumman syystä viranomaisilla ei ole ollut aikaa tutkia juttua. 20 —Enpä ihmettele, tyytyi Jaakko toteamaan —Millainen mies tämä Boris on? Oletko ollut tekemisissä hänen kanssaan? —Oneksi en, ikävä ihminen, ei hyvä. Jaakko tyytyi urahtamaan, kun Smirnow kaarsi risteyksestä satama alueelle. —Mennään hoitamaan asia kuntoon. Vasili Smirnov käveli tottuneesti tullikonttoriin Jaakon seuratesa tätä. Varsinaisen virkailijan puheille pääseminen oli oma ohjelma luku sinänsä, kun Jaakon piti täyttää epämääräinen pino asiapapereita, josta tällä ei ollut pienitäkään tietoa, mitä kyseiset paperit oli. Vasili lupauksista huolimatta Jaakko suhtautui hieman epäilevästi koko touhuun. Odotettuaan reilun tunnin eräästä huoneesta oli tullut tullivirkailija hakemaan heitä. Huoneessa istui harmaa siilitukkainen tullivirkailija, jonka arvokkaasta ilmeestä päätellen oli koko puljun pomo. Mies selitti kiihtyneesti tilannetta Vasilille, joka puolestaan tulkkasi asian Jaakolle. —Jaako, tilane on tämä, lasti ei liku, ilman tulimaksu, ja asian käsittely iso vaikeasia, muta asia helpotu jos sinä ymarta tilane ja maksa vähä extra, ymarta sina? —Oikein vitun hyvin, hyvä on, kysy paljonko kaikkiaan? Vasili selitti jotain mistä Jaakko ei ymmärtänyt muuta kuin kolmetoista tuhatta. —Tarifi kymenetuhatta ja käsittely kolmetuhatta. —Saatan perkele! Kirosi nyt Jaakko äänekkäästi, ja poimi mukanaan ollen salkun syliinsä. Saatuaan salkun auki mies kaivoi kaksi viiden tuhannen setelin nippua esiin ja heitti sitten ne pöydälle, harmaapäisen virkailijan eteen. —Siinä on kymppitonni ja tuossa on kolme lisää sekä yksi viisi satanen, jonka voi työntää vaikka persereikään. Tullivirkailijan kasvo lihakset jännittyivät kun tämä puristi kädet nyrkkiin. —Jaako, rauha, minä hoita tämä, mene sinä pihalle odottama ok? Jaakko nousi ylös tuolista ja asteli sitten rivakasti konttorin ulkopuolelle rauhoittumaan, reilun kymmenen minuuttia myöhemmin Vasili Smirnov tuli ulos konttorista, kädessään siirtolappu. —No miten meni? —Mine kerto hetken pästä, nyt meidan mentava, pian. —Mikä vitun kiire meillä nyt on? —Jaako usko minu, nyt ei hyvä hetki jäädä, usko minu. —Hyvä on, kaipa sitten niin, no mihin nyt sitten? —Sina tula minu vieraas, ei takasi hoteli. —Mitä vittua? Miksei muka. —Sina ola merkity henkilö, sinä sada pahoja vaikeuksia, sina ola minun tykö ensi yö, huomena sinä lähte heti aamusta Finland, ymärtakö?